

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Martou Pražákovou v hlavním líčení konaném dne 14.8.2018,

takto:

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaný

[celé jméno obžalovaného]

[datum narození] v Teplicích, trvale bytem [adresa obžalovaného],

zprošťuje obžaloby

pro skutek, že

se záměrem svým budoucím závazkům nedostát, při jednání se společností PEAL a.s., IČ 25775634, se sídlem [adresa poškozené], jehož předmětem byla dodávka dálničních známek, vystupoval jako jednatel spol. " CITY Most s.r.o. ", IČ 47784695, se sídlem [adresa poškozené a svědka], ačkoliv jednatele této společnosti nikdy nebyl, a nebyl za ni oprávněn jednat ani na základě jiného právního důvodu, přičemž dne 11. 11. 2015 uzavřel se společností PEAL a. s. kupní smlouvu, na jejímž základě společnost PEAL a. s. dodala obviněnému dálniční známky v celkové hodnotě 142.273 Kč, a k zajištění závazku z této smlouvy vyplývajícího téhož dne obviněný podepsal směnečné prohlášení, přičemž kupní cenu v souladu se svým předchozím záměrem neuhradil, protože už před začátkem jednání věděl, že je proti němu vedeno velké množství exekučních řízení a úhrady takového závazku proto ani není schopen, a společnost PEAL a.s. následně, stále ještě v domnění, že smlouvu uzavřela se skutečným jednatelem společnosti " CITY Most s.r.o. ", počala po společnosti " CITY Most s.r.o. " tento dluh vymáhat, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl usnesením Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 40 PP 412/2013 dne 7. 11. 2013 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen na sedm let jako trest souhrnný dne 15. 4. 2008 rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 57 T 11/2007 pro trestný čin podvodu dle ust. §250 odst. 1 trestního zákona,

trestný čin podvodu dle ust. § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona a další sbíhající se trestnou činností,

čímž měl spáchat

přečin podvodu dle ust. § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku,

přečin poškození cizích práv dle ust. § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

neboť

skutek označený v žalobním návrhu není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená společnost PEAL a.s., IČ 25775634, se sídlem [adresa poškozené], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla dne 27.2.2018 podána obžaloba pro podezření ze spáchání přečinů podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku a poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterých se měl dopustit skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí.

2. Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že jeho záměrem nebylo nikoho podvést. Závazky, které mu vznikly, nerozporoval, naopak je uznal. [příjmení] v Liberci v ul. 5. května byla založena jeho otcem. Veškeré finance, prostor k podnikání, stavební úpravy pobočky financoval z vlastních zdrojů. Pak uvedl, že peníze na rekonstrukci měl z půjček, které si vzala jeho přítelkyně. Do objektu, který si pronajal, investoval nemalé prostředky, které mnohonásobně převyšovaly částku, o kterou v projednávané věci jde, a to přes 300 tis. Kč. Pak upřesnil, že nájemcem byla firma City Most. Na základě dohody s otcem měl razítko a vše na pobočce si řídil sám. [příjmení] spadala pod jedno IČO spol. [jméno] [příjmení]. Směnárna začala fungovat zhruba v průběhu září. Pak upřesnil, že pobočku otevřel, asi na konci října nebo začátkem listopadu. Fungovala do prosince 2015, tj. asi tak dva měsíce. Za ty dva měsíce to nic nevydělalo. Obrat byl přes půl milionu, šest set tisíc. Oficiálně byl zaměstnán u spol. [jméno] [příjmení]. Byl v pracovním poměru jako referent. Za svou pobočku si mohl rozhodovat tak, jak uznal za vhodné. Měl k tomu svolení otce. Veškerý chod společnosti si rozhodoval sám. Za společnost s ručením omezeným může dle jeho názoru jednat firma. V tu chvíli jednal za společnost on. Ví, že jednatel je ten, kdo je jedná za firmu. Otce o problémech pobočky informoval. Otec věděl, že bude muset pobočku zavřít, protože ta se musí u ČNB odhlásit a to dělal otec. Když otevřel pobočku v Liberci, tak dálniční známky prodával za lepší ceny, protože chtěl, aby pobočka vešla lidem ve známost. Myslel si, že když na to lidi naláká, tak k němu pak budou chodit měnit peníze. Znamky odebral v počtu asi 140 kusů známek. Ty známky byly prodány v pobočce směnárny lidem, co si přišli měnit peníze. K tomu má paragony. Za známky vyinkasoval peníze. Nezaplátil za ně, protože když nastala splatnost, tak ty peníze použil dál na nákup peněz do směnárny. Se zástupci společnosti PEAL podepisoval směnku, nějaké dokumenty k odběru těch známek a fakturační údaje. Dokumenty nečetl, jen je podepsal. Dokumenty mu předložili přes okénko ve směnárně, kde je jen malá mezera, a měl na to asi minutu. Pán od spol. PEAL po něm chtěl OP. Z té si opsal detaily. [příjmení] pak podepsal ty dokumenty. Podepsal to tam, kde mu pán ukázal. Představoval se jako vedoucí pobočky. Jiný zaměstnanec v pobočce nebyl. Pánovi dával OP, vizitku a razítko. Pak mu někdo telefonicky sdělil, že je tam neuhrazená faktura. [příjmení] řekl, že se pokusí uhradit to, v co nejkratší době, ale k tomu nedošlo, protože neměl finanční prostředky. Proto navrhl splátkový kalendář. K jeho sjednání došlo. Byl tam osobně. Uznání závazku podepisoval na firmě PEAL. Šel do prvního patra, to bylo tady v Liberci. Řekli mu, jaké jsou problémy, že je tam ten dluh. Měl své doklady, vždy předkládá svůj OP. Přivezl zbytek známek, ty tam odevzdal a podle toho bylo uznání závazku dopočítáno. Byl mu vystaven dobropis. Nejprve uvedl, že uznání závazku četl, ale pak uvedl, že když to podepisoval, takto nečetl, byl ve stresu. Nekoukal, za koho to podepisuje. Po předložení uznání závazku, uvedl, že si není jistý, že dalších 30 kusů známek,

kteřé měl vrátit jako druhou splátku, měl. Pak uvedl, že žil v domněnĕ, že nějaké známky jsou ještě na prodej. Říkal tam, že má finanční problémy a že čeká finanční částku. To bylo někdy kolem ledna, února. Myslel si, že na úhradu dluhu bude mít a zaplatí to, měl v únoru – březnu 2016 získat peníze. Potom v průběhu času zjistil, že to nebude moci splatit, protože peníze neměl. Tak kontaktoval svého právního zástupce, aby rozložil ty částky na menší, aby byl vůbec schopen to platit. Pak s nimi jednal jen jeho advokát [přijmení], a to asi od března - dubna roku 2016. Od něj měl pak informace o tom, že jsou vedena jednání. Nakonec se ale asi v roce 2017 s panem [přijmení] rozešel. Peníze spol. PEAL dluží on. Pak uvedl, že jednal za firmu, takto asi dluží firma. Ale nezřídka se toho, že by to měl platit, protože vše ohledně pobočky si řídil sám. Ke směnce na čl. 38 uvedl, že se jedná o jeho podpis a telefonní číslo je bývalé číslo přítelkyně. Ten telefon používali spolu. Proto je na směnce uvedeno. Od otce ví, že se na něj spol. PEAL obrátila, že je tam nějaká pohledávka. Otec mu řekl, že v případě, že kdyby ho to mělo ohrozit, takto uhradí. Neví, proč to otec neuhradil. Dále uvedl, že měl dluhy, které byly splatné před říjnem, listopadem 2015, ale neví, kolik jich asi bylo. Nepamatuje si to. Bc. [celé jméno svědkyně] je jeho přítelkyně, je v insolvenčním řízení. Prostřednictvím svého otce jí poskytuje 9 tis. Kč měsíčně. [jméno] částku mu dává jeho otec. Smlouvu u důchodu podepsal s přítelkyní on a nikoli jeho otec, neboť se cítí být zodpovědný za situaci, kterou způsobil. Na otázku, proč dar od otce, ve výši 9 tis. Kč, používá na uhrazení závazku, který vznikl až po závazku vůči spol. PEAL, nejprve uvedl, že ty závazky vznikly před tím. Pak uvedl, že tak činí proto, že mají malé dítě a nemůže ohrozit existenci své rodiny. S otcem moc dobré vztahy nemá, ale otec ví, že mají malého syna a nedopustí, aby byli bez peněz. Za dva a půl roku na úhradu pohledávky spol. PEAL neměl, protože jediné peníze, které bral od otce, dával na to oddlužení. Přišel o veškerý majetek. K majetku v Německu, kde přišel o hotel, nemá přístup. Neměli ani na nájem, jsou nastěhovaní u rodičů přítelkyně. Hradí jen základní potřeby. K současným osobním poměrům uvedl, že má jedno dítě ve věku 2 let. Nyní pracuje v DHL, asi 3 týdny, jeho měsíční příjem je zhruba 32 tis. Kč. Léčí se na psychiatrii má ADHD syndrom a maniodepresi. Vzniklo to asi v dětství, kdy ho srazil autobus. Má být hospitalizován na psychiatrické klinice v Kosmonosech. V důsledku toho, se v kritických momentech rozhoduje špatně, není schopen reagovat.

3. Svědek [celé jméno svědka] uvedl, že obžalovaného viděl při podepisování smlouvy na odebrání zboží. Jednal s ním osobně a pak i po telefonu. Poprvé spolu jednali někdy v roce 2015, naposledy v prosinci nebo lednu, ale to bylo už telefonicky, a to ohledně nezaplacených faktur. U dálničních známek se telefonicky udělá objednávka a pak je doveze řidič. Na firmě vyplnili smlouvu. Údaje zjistili z obchodního rejstříku. To, co se má do smlouvy napsat, na to jsou firemní směrnice. Obžalovaný se prokázal OP. To, že může jednat za společnost City Most, se asi nijak neověřovalo. Jednatel společnosti byl pan [celé jméno obžalovaného a svědka], ten mu ukázal OP. [přijmení] sám nic nekontroloval. Zkontroloval hlavně jméno. Na dotaz obhájce uvedl, že obžalovaný výslovně neuvedl, že je jednatelem společnosti. Obžalovaný říkal něco ve smyslu, že na pobočce je on pánem. Se zpracovanou smlouvou jel do směnárny a tam se smlouva podepsala. Byli za dveřmi, kde byl vevnitř stůl, židle. To bylo v prostoru, kam může jen personál. Trvalo to asi 10-15 minut. To bylo v době, kdy tam zákazníci nebyli, provozovna nebyla ještě otevřena, dodělávalo se to tam. Myslel si, že jedná s panem [celé jméno obžalovaného a svědka], majitelem společnosti. To, že ob jednatele je společnost City Most, uvedl pan [celé jméno obžalovaného a svědka], který objednávku telefonicky činil. To, že je [celé jméno obžalovaného a svědka] jednatelem společnosti vyvozoval podle jména z OP. Smlouva byla ve třech provedeních. Obžalovanému zůstávala jedna smlouva. Když se smlouva podepisuje, tak ji podepíše zákazník, pak jede smlouva k nim na centrálu potvrdit a pak se vrací zpět zákazníkovi. Obžalovaný určitě dostal smlouvu zpět, protože to tak bývá. Přesně si nepamatuje, zda smlouvu obžalovanému dával on nebo řidič. Když mu tu smlouvu dovezl, tak si museli ujasnit datum splatnosti, výši limitu sankce, pak se to podepsalo. Kromě kupní smlouvy podepisoval obžalovaný ještě směnku. To podepisoval současně s tou kupní smlouvou. Věděl, že podepisuje

směnku. Věděl, že bez směnky tu smlouvu nedostane. To obžalovanému říkali i do telefonu a s tím souhlasil. Směnku kontroloval s OP. Rodné číslo avala na směnku se dostane z obchodního rejstříku. Obžalovaný ho neupozorňoval, že není jednatel, že jedná jen za společnost v Liberci. Teď už není běžné, že by na dokumentech bylo jen jméno bez data narození. Pak obžalovanému telefonovali, když bylo po splatnosti a nebylo zapláceno. Obžalovaný jim nejprve řekl, že mu prodáváčka utekla s tržbou. A asi po třech dnech řekl, že leží v nemocnici. Provozovnu pak kontrolovali několikrát, bylo zavřeno.

4. Svědek [celé jméno svědka] uvedl, že obžalovaného viděl jednou, když sepisovali uznání závazku. To byla klasická schůzka. Byli domluveni telefonicky. [příjmení] měl připravený návrh. Rozepíše se to do několika splátek a termínů a když s tím souhlasí i druhá strana, tak se to podepíše. Při té příležitosti přinesl obžalovaný ještě nějaké dálniční známky a o to se snížila pohledávka. Totožnost si neověřoval. Myslí si, že mu OP nedával. Vše předjednal pan [celé jméno svědka] Pan [celé jméno svědka] o něm mluvil jako o jednatele firmy [jméno] [příjmení]. Na základě výpisu z rejstříku. V rejstříku není fotografie. Pan [celé jméno svědka] měl prvotní kontakt s panem [celé jméno obžalovaného a svědka] už dva měsíce před tím při podpisu směnky a ten to kontroloval s OP. Myslí si, že obžalovaný říkal, že je vedoucí provozovny, že mají síť směnárén. Vystupoval suverénně. Kupní smlouvu a další dokumenty, které se uzavíraly předtím, než obžalovanému byly dodány dálniční známky, připravoval on. Od začátku bylo jasné, že jednají s firmou City Most, s panem [celé jméno obžalovaného a svědka]. Tak si vyjel obchodní rejstřík a z toho se to připravilo. Pravidla pro prověření nového zákazníka a jeho důvěryhodnosti nejsou. Vyjedou si výpis z rejstříku, hovoří s klientem, poptají se na něj. Písemnosti se předtím, než dojde k uzavření smlouvy, předem klientovi ke kontrole posílají je tehdy, pokud to tak klient chce. Kupní smlouvu nejprve podepisuje klient. Při podpisu se to kontroluje s OP. V tomto případě to nekontroloval on, ale obchodní zástupce. Vyhotovení smlouvy klient dostane. Nepamatuje si, zda obžalovaný mluvil o tom, že je jednatel [jméno] [příjmení]. Podpis kupní smlouvy, směnky musí být dříve než dodání dálničních známek. Může to být za týden, za tři dny. Pokud v dané věci jsou dokumenty datovány 11.11.2015, tak ten den to podepsal obžalovaný a pak to šlo zpět k nim k podpisu do Prahy. Většinou se to stihne v jednom pracovním týdnu. Pokud na fakturách je zdanitelné plnění uvedeno dne 26.11.2015, tak ten den byly známky dodány. K uznání závazku neměl obžalovaný výhrady, schůzka proběhla velmi rychle asi za 15 minut. Obžalovaný ho neupozorňoval na to, že není jednatel společnosti City Most. Obžalovaný mu řekl, že ještě další známky má, někde v trezoru, tak až se sejde s paní účetní, prodáváčkou, že přinese další známky. Tyto další známky nepřinesl. Pak učinil několik telefonických pokusů, ale obžalovanému se už nedovolal. Pak volal do Mostu a poprvé se dozvěděl, že něco není v pořádku, že pan [celé jméno obžalovaného a svědka] je i otec pana [celé jméno obžalovaného a svědka], že se jmenují stejně. A to si řekli, že bude problém. Vymáhání dluhu předal na centrálu v Praze. Ke směnce z čl. 38 uvedl, že to vyhotovil on. Rodné číslo zjistil asi z rejstříku. Pokud v rejstříku není, tak ho nenapadá, kde ho vzal. Umí číst rodné číslo. V této věci jde o ročník 58. V té chvíli, když obžalovaného prvně viděl, si to dohromady nespojil, ta směnka už byla podepsána dva měsíce. Pokud jde o vymáhání dluhu, tak oni mohou jen telefonovat a prosit. Pokud klient nezaplatí a vymáhání jde právní cestou, tak věc jde do Prahy a pracuje právník.

5. Svědek [celé jméno obžalovaného] st., otec obžalovaného, využil svého práva a odepřel výpověď.

6. Soud dále vycházel z provedených listinných důkazů, z nichž zjistil následující: Dne 11.11.2015 podepsal obžalovaný rámcovou kupní smlouvu (č.l. 32-35), která upravuje podmínky pro jednotlivé dílčí koupe zboží. Jde-li o stranu kupujícího, je v záhlaví označen jako " CITY Most s.r.o. ", s adresou v Mostě, zastoupen [celé jméno obžalovaného], jednatele. Na poslední straně v kolonce podpisu pro kupujícího je uveden, „ [celé jméno obžalovaného]“, podpis a připojeno je razítko ve znění: Směnárna City Most s.r.o. MONEY EXCHANGE 5. května 170/17 Liberec 460 01 IČ 47784695. Téhož dne obžalovaný podepsal vyplňovací prohlášení směnečné (č.l. 36-

37), v němž jedna ze smluvních stran byla označena shodně jako na kupní smlouvě, tj. " CITY Most s.r.o. ", s adresou v Mostě. Rovněž bylo uvedeno, že spol. je zastoupená [celé jméno obžalovaného], jednatele. Uvedeno je dále telefonní číslo 605 032 665. Na poslední straně v kolonce podpisu je s předtiskem pro směnečného dlužníka uveden,, [celé jméno obžalovaného]“, podpis a připojeno je razítko ve shora uvedeném znění. Téhož dne dále obžalovaný podepsal bílou směnku (č.l. 38), kde před kolonkou pro podpis výstavce je předtištěno,, [celé jméno obžalovaného] – jednatel“. Jako aval za výstavce je dále předvyplněn [celé jméno obžalovaného] s [rodné číslo], bytem [adresa svědka]. Z faktur (č.l. 39-41) vyplývá, že jimi byla spol. City Most s.r.o. vyzvána k zaplacení dálničních známek, a to v částce 79 530 Kč (za 70ks), 14 691 Kč (za 10ks), 51 420 Kč (za 35ks). Jako příjemce byl označen,, Money Exchange, 5. května 170/17, Liberec“ a DUZP je 26.11.2015, 27.11.2015, 30.11.2015. Dle dobropisu (č.l. 42) bylo vráceno 19ks dálničních známek v hodnotě 5 769 Kč DUZP na dobropisu je 8.1.2016. Obžalovaný dne 8.1.2016 podepsal uznání dluhu (č.l. 43), v němž je v záhlaví mj. uvedeno:,, Já, níže podepsaný [celé jméno obžalovaného], jednatel firmy " CITY Most s.r.o. ". V podpisové části je předepsáno pouze,, dlužník podpis“.

7. Z emailu ze dne 15.4.2016 (č.l. 44) vyplývá, že z emailové adresy citymost@citymost.cz bylo zmocněnci poškozeného osobou, jež se označila jako [celé jméno obžalovaného], jednatel, na výzvu k zaplacení částky 142 273 Kč odpovězeno, že jako jediný jednatel společnosti nikdy nejednal s nikým ze společnosti PEAL a.s., ani s nikým z jejích pracovníků, smlouvu ani směnku neuzavřel, požadavek na úhradu dluhu nemohou uznat a s ohledem na to, že jiné informace jim známy nejsou, lze se domnívat, že jde o omyl, možná i pokus o podvod.

8. Z výpisu z obchodního rejstříku je patrné, že spol. " CITY Most s.r.o. " byla zapsána dne 11.1.1993, od této doby je jednatelem [celé jméno obžalovaného], [datum narození]. Jednatelkou společnosti byla v minulosti rovněž [jméno] [příjmení]. Oba pak byli a jsou společníky společnosti, každý s 50% obchodním podílem.

9. Dle pracovní smlouvy ze dne 23.10.2015 (č.l. 305) byl obžalovaný zaměstnancem spol. " CITY Most s.r.o. " v pracovním poměru od 1.11.2015, s pracovním zařazením referent a místem výkonu práce v sídle spol. na adrese [adresa poškozené a svědka]. Ze sdělení spol. " CITY Most s.r.o. " ze dne 10.5.2018 (č.l. 200) vyplývá, že obžalovaný byl do pracovního poměru přijat na základě svého přání si v Liberci otevřít vlastní směnárnu. K tomu potřeboval získat osvědčení odborné způsobilosti a praxe pro získání licence od ČNB. Do zaměstnání byl přijat s tím, že mu nebyly uděleny žádné pravomoci ani určeny žádné pracovní úkoly. V podstatě se jednalo o rodinnou výpomoc směřující k získání povolení pro směnářenskou činnost s tím, že obžalovaný si bude veškeré náklady hradit z vlastních zdrojů. Koncem roku 2015 jim obžalovaný telefonicky sdělil, že od svého záměru odstupuje a pracovní poměr končí k 31.12.2015. Ze sdělení společnosti, která spol. " CITY Most s.r.o. " zpracovává účetnictví (č.l. 304), jež bylo poskytnuto na žádost soudu, je zřejmé, že společnost nemá k dispozici žádné dokumenty, které by se jakkoli týkaly provozovny směnárny v Liberci.

10. Z dalších listin vztahujících se ke směnárně v ul. 5. května v Liberci vyplývá, že obžalovaný dne 12.10.2015 uzavřel smlouvu o zajištění ostrahy (č.l. 75-78), v níže je odběratel označen jako,, Směnárna Money-Exchange) na adrese [adresa] května 170/17. Dle faktury (č.l. 79) byl dodán sejf za částku 18 342 Kč, přičemž jako příjemce je označen [celé jméno obžalovaného], [adresa] května 170/17. DUZP je 15.10.2015. Z listin na č.l. 80-83 není zřejmé, na jakou adresu měly být věci dodány. Je zřejmé jen to, že jako zákazník je uveden obžalovaný s adresou [adresa]. Z listin na č.l. 84-85 vyplývá, že se jedná o dokument k zakázce, která bude zpracována po obdržení zálohy. Dle faktur na stavební materiál (č.l. 86-88) byl na odběratele " CITY Most s.r.o. " ve stavebninách Dektrade v Liberci odebrány na přelomu září a října příčkovky, překlad, ocelové zárubně, tmel, malta, omítka v hodnotě zhruba 12 tis. Kč. Z doložených fotografií (č.l. 221-250) je zřejmé, že směnárna v ulici 5. května v Liberci skutečně existovala, byla vybavena pohovkou v části pro klienty a v chráněné části stolem s počítačem, počítadlem peněz, skříňkou. Dále je

zřejmé, že byly zřízeny webové stránky, kdy byl inzerován prodej dálničních známek, i facebookové stránky, kde probíhala o jejich prodeji komunikace. Skutečnost, že obžalovaný prodal dálniční známky je prokazována rovněž doloženými paragony (č.l. 252)

11. Z emailové komunikace (č.l. 9-11) vyplývá, že JUDr. [příjmení] kontaktoval Mgr. [příjmení] v březnu a dubnu 2017 s tím, že obžalovaný je nakloněn tomu podepsat uznání dluhu a zaplatit 50 tis. Kč.

12. Ze sdělení ČNB vyplývá, že směnárník ČNB oznamuje adresu provozovny, kde hodlá směnárenskou činnosti provozovat, a spol. " CITY Most s.r.o. " měla oznámení provozovny na adrese v Mostě a dále od 1.11.2015 do 27.1.2016 ještě na adrese [adresa] května 17017 (č.l. 102-103) .Oznámení se podává prostřednictvím internetové aplikace pro registraci ([příjmení]) (č.l. 309-314). Pro přístup do [příjmení] se nevyžadují žádné přihlašovací údaje, ale je nutné použít kvalifikovaný certifikát, tj. uznávaný elektronický podpis. Obě uvedená oznámení podal držitel kvalifikovaného certifikátu vydaného na osobu [celé jméno obžalovaného], [datum narození] (č.l. 320).

13. Z výpisu z centrální evidence exekucí (č.l. 106-126) je patrné, že proti obžalovanému bylo vedeno několik exekučních řízení pro různě vysoké částky (celkem v součtu zhruba nejméně pro 150 tis. Kč), kdy první byly zahájeny v roce 2009.

14. Z listin souvisejících s insolvenčním řízením Bc. [celé jméno svědkyně] pod sp. zn. KSLB 87 INS 1582/2016 (č.l. 179-198) vyplývá, že návrh na povolení oddlužení byl podán dne 25.1.2016. Z téhož dne je rovněž smlouva o důchodu, na jejímž základě se [celé jméno obžalovaného] zavázal M. [celé jméno svědkyně] platit důchod ve výši 9 000 Kč měsíčně, a to po celou dobu trvání jejího oddlužení formou splátkového kalendáře.

15. Z popisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný má šest záznamů, k jednomu z nich již přihlížet nelze, přičemž ve všech případech se jednalo mj. i o trestný čin podvodu nebo úvěrového podvodu. V době projednávané trestné činnosti běžela obžalovanému zkušební doba podmíněného propuštění z naposledy uloženého trestu odnětí svobody dle rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 57 T 11/2007.

16. Další navrhované důkazy – výslech pronajímatele či vlastníka nemovitosti ke zjištění, zda byl placen nájem za směnárnu v Liberci, zpráva soudu v Görlitzu o stavu řízení ve věci vrácení hotelu v Německu soud neprovedl, neboť pro projednávanou věc nejsou relevantní.

17. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě a zejména pak v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalovaný v předmetné době, kdy byla podepsána rámcová kupní smlouva a dodány dálniční známky, byl zaměstnancem spol. " CITY Most s.r.o. " Další důkazy – zejména vyjádření společnosti samé a sdělení ČNB o hlášení pobočky směnárny v Liberci dokládají, že otec obžalovaného – jednatel spol. " CITY Most s.r.o. " o tom, že obžalovaný v Liberci jako pobočku pod jeho již existující společností otevře „ vlastní “ směnárnu, kterou si bude obstarávat samostatně, věděl. Vzhledem k tomu, že provozovna směnárny musí být registrována u ČNB a ta sdělila, že to se činí elektronickým způsobem, k němuž je zapotřebí uznávaný elektronický podpis, kdy tento byl v projednávaném případě připojen [celé jméno obžalovaného] st., držitelem, kterému byl vydán, nebylo – i s ohledem na absenci výpovědi [celé jméno obžalovaného] st. – vyvráceno tvrzení obžalovaného, že ohledně otevření a provozování pobočky v Liberci byl s otcem domluven. Žádný důkaz nevyvrátil ani tvrzení obžalovaného, že on byl jejím „ vedoucím “. Z vyjádření společnosti je patrné, že veškeré náklady si měl obžalovaný hradit z vlastních zdrojů, což ostatně sám uváděl. Z fotografií a webových stránek je zřejmé, že směnárna skutečně v Liberci v ul. 5. května existovala. Obžalovaný doložil, že v říjnu 2015 nakoupil stavební materiál, což svědčí jeho tvrzení o tom, že v objektu provedl nějaké stavebnětechnické úpravy. Tomu by ostatně odpovídala i fotodokumentace. Bylo dále prokázáno, že obžalovaný ve směnárně v listopadu a

prosinci 2015 prodával dálniční známky. Dálniční známky odebral u poškozené společnosti. Z výpovědí svědků, jakož i listinných důkazů, bylo zjištěno, že nejprve s ním byla podepsána rámcová kupní smlouva, na základě které následně probíhaly jednotlivé obchody. Rámcovou kupní smlouvu, jakož i další listiny (směnečné vyplňovací prohlášení, směnku, následně i uznání i dluhu) připravovala poškozená společnost. Svědek [celé jméno svědka] připustil, že obžalovaný výslovně netvrdil, že je jednatelem společnosti " CITY Most s.r.o. " Svou totožnost mu obžalovaný prokázal občanským průkazem. To, zda obžalovaný může jednat za společnost City Most, se asi nijak neověřovalo, protože vycházel z toho, že dle obchodního rejstříku je jednatelem společnosti osoba se jménem [celé jméno obžalovaného] a jméno kontroloval. Z výpovědi svědka vyplynulo, že se domníval, že obžalovaný je oprávněn s ním obchodně jednat, protože říkal něco ve smyslu, že na pobočce je pánem. Myslel si, že jedná s panem [celé jméno obžalovaného a svědka], majitelem společnosti. Obžalovaný uvedené listiny podepsal. U hlavního líčení tvrdil, že podpis proběhl v rychlosti a neměl čas ani prostor pro podrobné seznámení s obsahem dokumentu, neboť listiny mu byly podány přes směnářenské okénko. Naproti tomu svědek [celé jméno svědka] uvedl, že podpis listin proběhl u stolečku a trval asi 10-15 minut. Za podstatné však soud považuje, že všechny listiny byly následně v dispozici poškozené společnosti, a to nikoli po zanedbatelnou dobu. Mezi podpisem rámcové kupní smlouvy (11.11.2015) a první dodávkou dálničních známek (26.11.2015) byl odstup více než dvou týdnů. Nejméně v této době měla poškozená společnost údaje o tom, s kým skutečně jedná (obžalovaný předložil zástupci poškozené – svědku [celé jméno svědka] svůj OP, a na straně druhé měla k dispozici údaje volně dostupné v obchodním rejstříku. Je při tom zcela zřejmé, že mezi [celé jméno obžalovaného] – jednatelem společnosti " CITY Most s.r.o. " a obžalovaným je zhruba třicetiletý věkový rozdíl. Soud obě uvedené osoby viděl a jejich vzezření nenasvědčuje tomu, že by bylo možno zaměnit jejich věk.

18. Znakem skutkové podstaty přečinu podvodu je buď uvedení v omyl, nebo využití omylu. Ústavní soud však již v nálezu sp. zn. I. ÚS 558/01 z 25.11.2003 uvedl, že je-li omyl definován jako rozpor mezi představou a skutečností u oklamaneho, pak logicky nelze na straně oklamaneho odhlížet od jeho sumy vědomostí o skutečnosti, ohledně níž je klamán, tedy od jeho způsobilosti být oklamán (nelze např. bez dalšího pomíjet možnost oklamaneho omyl jednoduše eliminovat). Na uvedené pak navazují závěry Nejvyššího soudu v rozhodnutí sp. zn. 7 Tdo 486/2010 z 25.5.2010, dle kterého jde-li o soukromoprávní vztah, je třeba trvat na tom, aby na ochranu svých majetkových zájmů primárně dbali především samotní účastníci takového vztahu. Od nich je nutno požadovat, aby postupovali obezřetně a aby dodržovali alespoň elementární zásady opatrnosti, zvláště když pro to jsou snadno dosažitelné prostředky. (...) Posuzovaný případ nelze hodnotit jinak než tak, že poškození jako účastníci soukromoprávního vztahu evidentně nedbali ani v minimální míře na odpovídající ochranu svých práv a majetkových zájmů, svou vlastní liknavostí si neopatřili snadno dostupné informace významné pro rozhodnutí týkající se nákupu nemovitostí a sami se tak vystavili riziku vyplývajícimu z uskutečňované transakce. I když postup obviněného byl nekorektní, je jeho trestní postih jako druhé strany posuzované transakce evidentní kriminalizací soukromoprávního vztahu. Z hlediska principů, na nichž je založen demokratický právní stát, je nepřijatelné, aby trestním postihem jednoho účastníka soukromoprávního vztahu byla nahrazována nezbytná míra opatrnosti druhého účastníka při ochraně vlastních práv a majetkových zájmů. Nejvyšší soud nemíní zpochybňovat či bagatelizovat obtížnost postavení poškozených nebo dokonce schvalovat postup obviněného, avšak musí trvat na tom, že trestním postihem není možné nahrazovat instituty jiných právních odpovědí určené k ochraně majetkových práv a zájmů. V nyní projednávané věci přitom údaje o jednajících osobách do listin vepsala sama poškozená společnost (a po jejich podpisu je měla ve své dispozici více než dva týdny) a jako dostatečná záruka, že jedná jednatel společnosti, bylo bráno jméno, aniž by se obžalovaný sám jako jednatel označoval. Z výpisu obchodního rejstříku je přitom zřejmé, že jednatelem společnosti [celé jméno obžalovaného] by v předmětné době bylo šedesát let a nikoli čtyřiatřicet let jako obžalovanému. Tyto údaje měla a mohla poškozená

společnost, jež dle výpovědí svědků disponuje osobou práva znalou, v obchodním rejstříku zjistit a porovnat je s údaji o obžalovaném, které jejímu zástupci předložil (formou [příjmení]). Nadto k tomu měla i dostatek času. Za této situace dospěl soud k závěru, že je na místě aplikovat shora uvedené právní názory vyšších soudů. Vyvstal tedy důvod obžalovaného obžaloby zprostit. Poškozená společnost může k vymožení své pohledávky využít cestu civilněprávní, neboť obžalovaný, který byl v předmětné době zaměstnancem spol. " CITY Most s.r.o. ", jednal v její provozovně a v oboru její činnosti, přičemž navenek vůči třetí osobám nic nenasvědčovalo tomu, že by tak činit nemohl. Odpovědnost za škodu způsobenou obžalovaným jako zaměstnancem společnosti samé jako zaměstnavateli jednáním uskutečněným v provozovně pak spadá do oblasti pracovního práva.

19. Pokud jde o přečin poškození cizích práv, bylo prokázáno pouze to, že poškozená společnost prostřednictvím svého právního zástupce vyzvala spol. " CITY Most s.r.o. " písemně k úhradě dlužné částky, na což bylo ze strany spol. " CITY Most s.r.o. " reagováno emailovou zprávou, že na „ tvrzený“ dluh hradit nebude, neboť není zřejmé, o co se jedná. V nutnosti napsat jednu emailovou zprávu však nelze spatřovat způsobení vážné újmy na právech v intencích § 181 tr. zákoníku. Jiným způsobem poškozená společnost pohledávku na spol. " CITY Most s.r.o. " nevymáhala. Stran tohoto přečinu tedy bylo postupováno shodně a obžalovaný byl i pro něj obžaloby zproštěn.

20. Výrok o náhradě škody vychází z ust. § 229 odst. 3 tr. řádu, neboť jiný postup, než odkázat poškozeného s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, nepřipadá v úvahu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Liberci ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odvolání musí být patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Liberec 14. srpna 2018

Mgr. Marta Pražáková
soudkyně